

Parafia Ewangelicko-Reformowana

w Belchatowie

ul. Okrzei 1
97-400 Belchatów
tel./fax +48/44/632-17-89

Proboszcz: ks. bp Marek Izdebski
e-mail: marek.izdebski.ref@gmail.com

Nabożeństwa niedzielne odbywają się o godz. 9³⁰

Szkola Niedzielną - w trakcie nabożeństwa

Lekcje religii odbywają się we wtorki i środy

Spotkania młodzieży odbywają się w środy

Lider młodzieży: Adrian Matys

e-mail: mlodziez.belchatow@reformowani.pl

Ośrodek Profilaktyki i Rozwoju Osobowości

ul. Okrzei 1

97-400 Belchatów

tel. 44/632-70-90

Konto bankowe parafii

74 1020 3958 0000 9702 0070 0

PKO BP Belchatów

Nabożeństw w kaplicy szpitala w Belchatowie

Odbywają się w 1 i 3 wtorek miesiąca o godz. 18⁰⁰

Parafia Ewangelicko-Reformowana

w Kleszczowie

ul. Stoncyczna 4
97-410 Kleszczów
tel./fax +48/44/731-38-18;
tel. kom. 603-954-945
www.kleszczow.reformowani.pl
e-mail: kpgkleszczow@interia.pl

Proboszcz: ks. Krzysztof Góral

Nabożeństwa niedzielne odbywają się o godz. 11⁰⁰

Szkola Niedzielną - dla grupy najmłodszej i przedszkolnej

- po nabożeństwie (oprócz świąt i ferii)

Lekcje religii:

- grupa przedszkolna - poniedziałki o godz. 16⁴⁵

- grupa pokonfirmacyjna - poniedziałki o godz. 17³⁰

Kółko muzyczne - poniedziałki o godz. 19³⁰

Spotkania młodzieży - w poniedziałki godz. 18³⁰

Lider młodzieży: Mateusz Kacprzyk

e-mail: mlodziez.kleszczow@reformowani.pl

NIP 769-19-63-123 Regon 590347324

Konto bankowe parafii

72 8978 0008 0005 6430 2000 0010

Bank Spółdzielczy w Kleszczowie

Sponsor NOWIN

NOWINY

Miesięcznik Parafii Ewangelicko-Reformowanych
Belchatów-Kleszczów-Zelów

Redakcja lokalna:

Belchatów: ks. bp Marek Izdebski, tel. 606-128-037

marek.izdebski.ref@gmail.com

Kleszczów: ks. Krzysztof Góral, tel. 603-954-945

kpgkleszczow@interia.pl

Zelów: ks. Tomasz Pieczko, tel. 791-04-05-03

per@zelandia.pl

Druk:

Parafie Ewangelicko - Reformowane

W Belchatowie, Kleszczowie i Zelowie

Za treść artykułów odpowiadają ich autorzy.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania tekstów.

Parafia Ewangelicko-Reformowana

w Zelowie

ul. Sienkiewicza 14a
97-425 Zelów
tel./fax +48/44/634-10-53, 634-20-60
www.zelandia.pl

Proboszcz: ks. Tomasz Pieczko

tel. kom.: 791-040-503

e-mail parafii i pastora: per@zelandia.pl

Dyżur Pastora Zboru w jego biurze na plebanii:

W każdy czwartek, w godz. 8.00-12.00

Nabożeństwa niedzielne - godz. 10⁰⁰

Szkola Niedzielną - w trakcie nabożeństwa

Lekcje religii (prowadzi ks. Tomasz Pieczko):

wtorek: kl. „0” i 1 - godz. 13¹⁵-14⁰⁰

kl. 2 i 3 szk. podst. - godz. 14⁴⁵-16¹⁵

środa: kl. 4,5 i 6 szk. podst. - godz. 15⁰⁰ - 16³⁰

piątek: kl. 1,2 i 3 gimnazjum - godz. 15⁰⁰ - 16³⁰

liceum - godz. 17⁰⁰ - 18³⁰

Grupa młodzieżowa języka włoskiego: czwartek: 19⁰⁰

Grupa dziecięca języka francuskiego: piątek: godz. 14⁰⁰

Gry rodzinne na Sali gimnastycznej ZSP w Zelowie : środa godz. 19⁰⁰

Próby zespołu „Zelowskie Dzwonki”:

- w soboty o godz. 9⁰⁰-11³⁰ (grupa starsza)

- w soboty o godz. 11³⁰ -12³⁰ (grupa średnia)

- w soboty o godz. 12³⁰ -13³⁰ (grupa młodsza)

Spotkania młodzieży - sobota godz. 18⁰⁰

Spotkania tematyczne „Czym jest Ewangelicyzm Reformowany?...”

- 2 i 4 piątek miesiąca godz. 19⁰⁰

Studium biblijne - w czwartki o godz. 17⁰⁰

Royal Rangers (skauting chrześcijański), zbiórki:

Zastęp Chłopców: Sobota: 12³⁰ - spotkania co dwa tygodnie

Zastęp Dziewcząt: Sobota: 17⁰⁰

Kancelaria parafialna

czynna codziennie w godz. 7³⁰-15⁰⁰

e-mail: kancelaria@zelandia.pl

Konto bankowe Parafii

40 8965 1018 2002 0070 0144 0001

Bank Spółdzielczy w Zelowie

Ewangelickie Duszpasterstwo

Chorych Szpitala Wojewódzkiego w
Belchatowie

Nabożeństwa w kaplicy szpitalnej, ze szczególną

Molitwą za chorych, w 1 i 3 wtorek miesiąca, o

godz. 18⁰⁰

Pastor jest do dyspozycji osób chcących spotkać się, porozmawiać:

- w 1 i 3 wtorek miesiąca, w kaplicy szpitalnej,

od godz. 17¹⁵ do 18⁰⁰

- oraz na indywidualne wezwanie telefoniczne

Kontakt:

Ks. Tomasz Pieczko

tel: +48/791-040-503

Biuletyn Parafii Ewangelicko-Reformowanych

NOWINY

Rok VI - Nr 7

Zelów

Marzec 2016

Życzenia Wielkanocne

Alleluja, Alleluja ! Wesoly nam dziś dzień nastał, Chrystus bowiem zmartwychwstał. Radujcie się więc, z ufnością i wiarą patrzcie w przyszłość. Niech Zmartwychwstały zsyła na Was łaskę i wnosi szczęście do Waszego rodzinnego życia. Życzymy Wam, Siostry i Bracia, i Waszym rodzinom, abyście na co dzień przeżywali swoje własne święto „zmartwychwstania” poprzez odradzanie się w waszych sercach miłości do najbliższych oraz wiarę w potęgę i trwałość miłości Bożej do nas grzesznych ludzi. Wesolych Świąt!

ks. bp. Marek Izdebski

ks. Krzysztof Góral

ks. Tomasz Pieczko

Rozważanie tekstu z Ewangelii wg św. Łukasza 5,1-11

(1) Pewnego razu, gdy On stał nad jeziorem Genezaret, a tłum tłoczył się dokoła niego, by słuchać Słowa Bożego, (2) ujrzał dwie łodzie, stojące u brzegu jeziora; ale rybacy, wyszedłszy z nich, płukali sieci. (3) A wszedłszy do jednej z tych łodzi, należącej do Szymona, prosił go, aby nieco odjechał od brzegu; i usiadłszy, nauczał rzesze z łodzi. (4) A gdy przestał mówić, rzekł do Szymona: Wyjedź na głębię i zarzuć sieci swoje na połów. (5) A odpowiadając Szymon, rzekł: Mistrzu, całą noc ciężko pracując, nic nie złowiliśmy; ale na Słowo twoje zarzucę sieci. (6) A gdy to uczynili, zagarnęli wielkie mnóstwo ryb, tak iż się sieci rwały. (7) Skinęli więc na towarzyszy drugiej łodzi, aby im przyszli z pomocą, i przybyli, i napełnili obie łodzie, tak iż się zanurzały. (8) Widząc to Szymon Piotr przypadł do kolan Jezusa, mówiąc: Odejdź ode mnie, Panie, bom jest człowiek grzeszny. (9) Albowiem zdumienie ogarnęło jego i wszystkich, którzy z nim byli, z powodu połowu ryb, które zagarnęli. (10) Także i Jakuba, i Jana, synów Zebedeusza, którzy byli towarzyszami Szymona. Wtedy Jezus rzekł do Szymona: Nie bój się, od tej pory ludzie łowić będą. (11) A wyciągnąwszy łodzie na ląd, opuścili wszystko i poszli za nim.

Propozycja...

Dla większej przejrzystości naszego wspólnego rozważania proponuję, abyśmy dokonali go werset po wersecie, uzyskując tym samym materiał zarówno do własnej refleksji, jak też do dzielenia się z innymi, świadczenia o tym, co Słowo Boże w tym tekście do nas mówi.

Rozważanie...

(1) Pewnego razu, gdy On stał nad jeziorem Genezaret, a tłum tłoczył się dokoła niego, by słuchać Słowa Bożego.

Audytoryum, które prezentuje nam Łukasz jest spragnione usłyszenia Słowa Bożego w stopniu tak silnym, że tłoczą się na Jezusa. Jednakże, zachowanie tłumu wydaje się mieć źródło w fakcie, że On - Jezus - głosi z autorytetem i mocą, i że duchy nieczyste wyrzuca, co prowadzi ludzi wokół do zadania sobie pytania: *Co to za mowa* (Łk 4,36).

A zatem, nie należy sytuować tego Słowa w świecie teologicznym, ale w świecie działania skutecznego, które uwalnia ludzi. W tym kontekście można wyobrazić sobie nadzieję ludzi i ich poszukiwanie Jezusa.

(2) ujrzał dwie łodzie, stojące u brzegu jeziora; ale rybacy, wyszedłszy z nich, płukali sieci.

Scena ta jest sama w sobie bardzo prawdopodobna, dziejąc się na brzegu Jeziora Galilejskiego, które nosiło także nazwę Genezaret (miasto na brzegu północno-zachodnim) lub Kinereth

Od czasu przymierza z Bogiem, lud Izraelski często zapominał o Bogu, czasem się nawet buntował przeciwko Niemu. Bóg dotrzymał jednak obietnicy danej ludziom i wprowadził ich do Ziemi Obiecanej, jednak i tam ludzie okazywali swoją niewierność. Wielu z królów Izraelskich odwracało się od Boga. Tak też było z królem Herodem.

Pewnie znacie wszyscy tę historię, historię przyjścia na świat zbawiciela. Zaczę jednak od historii ludzi pobożnych, którzy nie zapomnieli o Bogu i szczerze Go kochali. Żył wtedy pobożny kapłan imieniem Zachariasz wraz z żoną Elżbietą. Byli oni już w podeszłym wieku, a nadal nie mieli dzieci. Pewnego razu, gdy Zachariasz pełnił służbę w świątyni, ukazał mu się nagle anioł. Anioł zapowiedział Zachariaszowi, że narodzi mu się syn, któremu dadzą na imię Jan. Będzie on napełniony Duchem Świętym i stanie się sławny, gdyż będzie poprzednikiem Zbawiciela. Zachariasz nie mógł uwierzyć w te słowa i prosił o jakiś znak na potwierdzenie, wtedy anioł zapowiedział, że Zachariasz zaniemówi do czasu, aż narodzi się jego syn i nadane mu będzie imię Jan.

A lud oczekiwał Zachariasza i dziwili się, że tak długo przebywa w świątyni. Gdy zaś wyszedł i nie mógł mówić, poznali, że wydarzyło się coś ważnego w czasie służby. W domu Zachariasz też nie odzyskał mowy. Dopiero gdy wypełniło się słowo Boże i Elżbieta urodziła syna, Zachariasz miał nadać synowi imię. Zapisał je więc na tabliczce i w tym samym momencie odzyskał mowę. Wielbił wtedy Boga, gdyż wypełniło się słowo dane od Niego. Zachariasza napełnił Duch Święty i prorokował nadejście Syna Bożego.

Jana nazwano potem Chrzczicielem, ponieważ chciał w Jerozolimie tych, którzy chcieli być ochrzczeni w imię Boże. Tam też zwiastował ludziom, że Zbawiciel już przyszedł i nazwał Go Barankiem Bożym.

Krótką sentymentalną podróż do „języka czeskiego”:

Jako, że mamy wiosnę, polecam krótkie wierszyki powitalne...

Překvapené jaro

Krok za krokem, tiše kráčí

jaro vchází do dveří.

Rozhlíží se, hlavou krouží -

vlastním očím nevěří.

Jaro vstává

Sníh se ztrácí, ledy tají,

jaro vstává v celém kraji,

slunce hřeje, zemi hladí,

tóny písni ptáčí ladí.

Red. Ewa Pospiszył-Woźniak

point the world
SUPER
 COLORING

(słowo oznaczające harfę, od formy jeziora).

Jezioro to ma długość, z północy na południe, 21 km i jest szerokie na 12 km, z głębokością 42 do 48 m.

Z racji jego wymiarów Ewangelie mówią o nim jako o morzu.

Aktywnością główną lokalnej ludności było rybołówstwo, ponieważ jezioro to jest pełne ryb.

Łukasz wzmiankuje, że były tam dwie łodzie rybaków i że myli oni ich sieci. Sposób narracji Łukasza pozwala nam mieć wrażenie, że opisuje on wydarzenie historyczne, bo inaczej dlaczego mówiliby o dwóch łodziach, a nie o jednej? Ponadto mycie sieci było zwyczajną aktywnością rybaków, po powrocie z połowu.

(3) A wszedłszy do jednej z tych łodzi, należącej do Szymona, prosił go, aby nieco odjechał od brzegu; i usiadłszy, nauczał rzesze z łodzi.

Dlaczego Jezus nakazuje oddalenie się od brzegu i siada w łodzi, aby kontynuować swoje nauczanie? Nie wydaje się, by był to element wymyślony przez Łukasza z racji katechetycznych. Można natomiast zrozumieć racje Jezusa z przyczyn logistycznych (tłum, lepsza słyszalność). Wreszcie, wiemy, że imię Piotra od urodzenia było Szymon, i że to Jezus nadał mu imię Piotra, co tak silnie wbiło się w pamięć, że Łukasz będzie używał od uformowania grupy dwunastu (Łk 6,12-16) już tylko imienia Piotra. Tutaj użycie imienia Szymon sprzyja podkreśleniu historyczności sceny...

(4) A gdy przestał mówić, rzekł do Szymona: Wyjedź na głębię i zarzućcie sieci swoje na połów.

Uważna lektura Ewangelii uczy, że działanie, które następuje każdorazowo po głoszeniu, służy wzmocnieniu sensu głoszenia. W naszym tekście jest zatem normalnym oczekiwanie czegoś, co zilustruje głoszenie Jezusa. Zresztą, nakaz Jezusa, by oddalić się na głęboką wodę, aby łowić, ma w sobie coś sztucznego: dlaczego Jezus nagle zainteresował się połowem? Wydaje się, że jest tutaj pewien element redakcyjny Łukasza.

(5) A odpowiadając Szymon, rzekł: Mistrzu, całą noc ciężko pracując, nic nie złowiliśmy; ale na Słowo twoje zarzucę sieci.

Zwyczajowa struktura cudu w tym opowiadaniu Łukasza jest nieco zmieniona, ponieważ opowiadania o cudach mają zazwyczaj następujący porządek: 1. opis problemu, np. jakaś choroba, 2. następnie prośba o pomoc lub o uzdrowienie, 3. po której następuje zazwyczaj słowo lub gest Jezusa, 4. i rezultaty tego słowa lub działania, 5. a opowiadanie kończy reakcja audytorium.

Tutaj, w naszym opowiadaniu, jeszcze przed opisem problemu lub jakiegokolwiek prośbą

o pomoc, to sam Jezus podejmuje inicjatywę i nakazuje zarzucenie sieci. Dopiero w dalszej części tekstu dowiadujemy się, jaki był problem: nocny połów był bezowocny. Jeśli chodzi o prośbę o pomoc, to nie ma ona tutaj miejsca: w żaden sposób Piotr nie prosił Jezusa o interwencję.

Jest jasnym, że jesteśmy przed rodzajem spektaklu. Fakt, że poprzedniej nocy połów nic nie przyniósł, podkreśli tylko sukces połowu dziennego.

Odpowiedź Piotra jest typowym gestem wiary: na twoje słowo zrobię to, o co mnie prosisz, pomimo, że tego nie rozumiem.

(6) A gdy to uczynili, zagarnęli wielkie mnóstwo ryb, tak iż się sieci rwały.

Oto czwarty element opowiadania o cudzie, którym są rezultaty wskazówek Jezusa: obfity połów, który następuje po połowie bez efektów.

Ciąg dalszy strona nr. 16

Z życia zboru

KONFERENCJA O JANIE AMOSIE KOMEŃSKIM

W dniu 28 stycznia 2016 r. o godz. 17.00, w bibliotece Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Zelowie, odbyła się konferencja pt. „Jan Amos Komeński – pedagog i duchowny Braci Czeskich”. Prowadzący był prof. dr hab. Adam Fijałkowski, z Zakładu Historii Pedagogiki Uniwersytetu Warszawskiego.

Celem spotkania było przybliżenie wszystkim zainteresowanym postaci Jana Amosa Komeńskiego, człowieka fascynującego ze względu na jego znaczenie dla historii pedagogiki

europejskiej, a jednocześnie budzącego szereg kontrowersji w Polsce.

Wszystko to jednak na podstawie jego decyzji, decyzji konkretnej. Świat jest zatem zwierciadłem, które odbija coś, co znajduje się gdzie indziej, i które odbija tylko to, co Bóg chce i gdzie Bóg chce.

Nicejskie Wyznanie Wiary wyraża następujących słów na określenie świata: „rzeczy widzialne i niewidzialne”. Możemy do tego dodać z pewną swobodą: idee i materia, duch i ciało, anioły i zwierzęta.

Istnieje zatem różnica między duchem i materią, ale nie ma żadnej wyższości ducha nad materią. Zarówno duch, jak i materia są stworzone przez Boga i odkupienie dotyczy zarówno jednego, jak i drugiego. Nie wyobrażajmy sobie zatem, że duch jest boski, ani też że materia nie jest powołana, tak jak i duch, do odkupienia. Wszystko, co jest związane z tym światem jest powołane do odkupienia. Duch i materia są złączone w grzechu i łasce - nie dzielimy tego, co Bóg złączył.

Świat nie jest też stworzony jak jakaś maszyna, która raz uruchomiona działa sama, bez pomocy tego, który ją stworzył. Bóg bez ustanku podtrzymuje istnienie swojego stworzenia. Nie ma nic na tym świecie, co byłoby od Boga niezależne.

Jeżeli istnieje jakkolwiek porządek – pochodzi on od Boga.

Jeżeli istnieje zarówno przypadek jak i przeznaczenie – wszystko to jest pod władzą Bożą.

Nie ma jakiegokolwiek konieczności, akcji całkowicie niezależnej od Boga; nie ma wolności poza tą, która jest przyznana przez Boga (a On ją przyznaje z obfitością).

Nie ma przypadkowości, którą nie dysponuje Bóg.

Porządek, który istnieje w świecie, nie istnieje sam z siebie, tzn. jako samodzielny wobec Te-go, który go stworzył.

Możemy powiedzieć, że Bóg rządzi i pozwala, aby były na świecie rzeczy zdeterminowane i niezeterminowane. Z naszego punktu widzenia (nas – stworzeń) istnieją rzeczy „dobre” i „nie dobre”. Ale pewność ojcowskiego zarządzania światem przez Boga uczy nas wdzięczności wobec Niego. Wdzięczności za wszystko co nam zsyła, ponieważ wszystkie rzeczy są pod Jego władzą.

Wszystko zatem, co nam zsyła, może być osądzane w odniesieniu do Jego ojcowskiej dobroci.

Wszystko, o czym mówimy wyżej, nie jest jakąś teorią, rzeczą do kontemplowania. To wiara. To znaczy, nie jakaś idea o Bogu, ale relacja z Bogiem działającym i którego działanie w Jezusie Chrystusie jest aktywne i budzi nasze zaufanie.

ks. Tomasz Pieczko

Bóg Stwórca – Opatrzność Boża.

Nie możemy poznać Boga w samej Jego istocie, ale Bóg daje się poznać nam w świecie stworzonym. Aby jednak uniknąć poważnych błędów, należy tu dodać kilka wyjaśnień.

Na początek – świat, stworzenie, nie jest częścią Boga, jak przedstawiały to sobie (i nadal niektóre tak robią) różne religie, czy prądy teologiczne, nawet w samym chrześcijaństwie, zwłaszcza wcześniejszych wieków (np. tzw. gnostycy).

Świat nie jest jakąś emanacją, promieniowaniem Boga, ale jest powołanym do istnienia, jest czymś, co jest inną rzeczą niż Bóg; jest czymś „naprzeciw”, wobec Boga.

Jeżeli świat byłby sam w sobie boski, to nie można byłoby powiedzieć, że Bóg kocha świat, bo oznaczałoby to, że Bóg kocha samego siebie, a zatem byłby On sam z i przed sobą.

Miłość, kochać, oznacza relację dwóch istnień od siebie odmiennych.

Świat jest zatem rzeczywistością samą w sobie, dowodem miłosierdzia Boga, który akceptuje istnienie czegoś poza Nim samym.

Pomiędzy Bogiem i światem istnieje całkowita nierówność, ale w tej nierówności jest element wiążący – świat zależy od Boga.

To On podtrzymuje stworzenie i osądza co jest dobre, a co jest złe. Nie ma zła „samego w sobie”, ale to Bóg osądza co jest złe, a co jest dobre. I grzech człowieka polega dokładnie na fałszu, że chciał on osądzać sam co jest dobrem, a co jest złem.

Kolejny element, to jakiej natury jest poznanie Boga, które dane nam jest w świecie? Tu należy być szczególnie czujnym: nie ma dla człowieka możliwości poznania Boga w sposób „naturalny”, tzn. nie ma poznania Boga, które byłoby dane z istotą tego świata. Nie możemy powiedzieć: Bóg jest tu, w świecie, lub jest tam.

Ale to Bóg sam, w tym świecie, daje nam się poznać, zgodnie z Jego upodobaniem.

Możemy tu łatwo zauważyć ostrożność Kalwina, gdy ten mówi o tej formie poznania: świat świadczy o Bogu jedynie na tyle, na ile Bóg tego chce i tam, gdzie On tego chce.

To nie historia obojętnie jakiego ludu świadczy o Bogu, ale ludu Izraela.

To nie byle jaka księga mówi o Bogu, ale jest to Pismo Święte.

To nie byle jaki człowiek jest Jego synem, ale jest nim Jezus Chrystus.

A jednak historia Izraela, Biblia i Jezus Chrystus stanowią część świata.

Historiografia polska, mając na uwadze jego zaangażowanie polityczne w okresie Potopu szwedzkiego, często marginalizuje znaczenie tego pastora, pedagoga i działacza politycznego, człowieka o ogromnym potencjale ludzkim, intelektualnym i duchowym.

Konferencję poprowadził w bardzo ciekawy i przystępny sposób jeden z najlepszych znawców problematyki. Prof. Fijałkowski jest nie tylko znawcą, ale i osobą głęboko zafascynowaną Komeńskim, potrafiącym

mówić w sposób przyciągający uwagę słuchaczy o bardzo różnej znajomości tematu.

Dziękujemy Panu Profesorowi serdecznie za jego obecność.

Dziękujemy także serdecznie Dyrekcji Zespołu Szkół Ogólnokształcących za udostępnienie sali biblioteki, by organizowane przez nas spotkanie mogło się tam odbyć.

Mamy także nadzieję, że postaramy się, aby kolejne planowane spotkania, mające na

celu przybliżenie zelowskiej społeczności ważnych reprezentantów europejskiego ewangelicyzmu, odbyły się w tak korzystnym klimacie, przyciągając jeszcze większą publiczność.

GOŚCINNE KAZANIE W KOCISZEWIE

31 stycznia, ks. Tomasz Pieczko wygłosił kazanie podczas Mszy w kościele rzymskokatolickim w Kociszewie, na zaproszenie tamtejszego proboszcza, ks. Mirosława Wujka.

Może samo wydarzenie nie byłoby godne wzmianki w Nowinach, gdyby nie fakt, że był to pierwszy raz w historii tej parafii katolickiej, gdy duchowny ewangelicki wygłosił regularne kazanie podczas normalnego spotkania wspólnoty katolickiej (a parafia ta istnieje od lat 80-tych XVIII w., mając w bliskim pobliżu przez te wieki sąsiadów ewangelickich w luteranach w Pawłowej i reformowanych w Zelowie).

Mamy szczerą nadzieję, że lokalne kontakty z parafiami katolickimi i ich duchownymi będą układały się w przyszłości tak dobrze, jak ma to teraz miejsce.

POŻEGNALIŚMY...

W dniu 12 lutego, w Zelowie, zmarła nasza Siostra w Panu, Olga Kimmer, lat 76, córka Juliana i Amalii Stejskał. Siostra Olga pozostanie nam w pamięci, jako osoba pełna wiary i oddania Bogu, zawsze obecna na nabożeństwach, studiach biblijnych, wszelkich aktywnościach zboru zelowskiego.

Była Mamą rodzeństwa bardzo zaangażowanego w naszym Kościele: pana Henryka Kimmera, radcy świeckiego Konsystorza i pani Jolanty Pospiszył, sekretarz Synodu.

Za świadectwo wiary i oddanie naszej Siostry dziękujemy Panu Bogu, a wszystkim bliskim Olgi: jej rodzeństwu, dzieciom, wnukom i całej rodzinie chcemy przekazać nasze serdeczne wyrazy współczucia i przyjaźni. Tę przyjaźń chcemy wyrazić w modlitwie, ale i w konkretnych gestach naszej obecności obok nich...

Albowiem jestem tego pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani potęgi niebieskie, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym (List do Rzymian 8,38-39)

Nabożeństwo pogrzebowe odbyło się w niedzielę, 14 lutego, o godzinie 15.00, w kościele parafii ewangelicko-reformowanej w Zelowie.

Poniżej tekst wspomnieniowy napisany przez jej brata Pana Jarosława Stejskała:

W cieniu wydarzeń

Olga Kimmer urodziła się 27 stycznia 1940 r. w Zelowie., córka Amalii i Juliana Stejskał, wieloletniego członka i prezesa Kolegium Parafii Ewangelicko – Reformowanej w Zelowie. Lata dzieciństwa Olgi przypadały na okres działań drugiej wojny światowej, a więc nie były to lata wesołych zabaw i dostatku. Babcia, Elżbieta Stejskał zwracała uwagę, aby chronić głowę przed wyziębieniem. Szczególną Olga z rodzeństwa starała się stosować do uwag babci. Podobnie jak jej babcia, a także ojciec, każdą czynność wykonywała z przemyśleniem, rozważny był każdy krok postępowania. Nigdy nie miała zbyt dużych wymagań, ani też nie oczekiwała łaskawości losu. Podziwu godne było jej wielkie zaangażowanie związane z budową własnego domu, w którym potem zamieszkała z rodziną. Nie było jej jednak dane długie szczęśliwe życie w nowym domu. Wkrótce umiera jej mąż, a następnie nasilają się u niej bóle migrenowe, które trwają przez wiele lat, i to niszczy spokój domowy. Mimo tych trudności zachowała pogodny spójrzanie na życie. Gdy mama, po bardzo wielu latach zaangażowania zborowego,

Niestety, wiemy bardzo niewiele o osobach, które stanowiły grupę Dwunastu. Ale to, co wiemy o Szymonie, Jakubie i Janie potwierdza, że podążali oni za Jezusem po drogach Palestyny i że po Passze spotkają się w Jerozolimie, daleko od rodzinnej Galilei, aby nieść odważnie ich świadectwo. Jezus nie może być tylko przyjacielem w drodze, ale musi być Tym, który pochwyci całość naszego istnienia, na całe życie.

A zatem?...

Nie pozostaje nam nic innego, jak dołączyć do Tego, który stał u podstaw powołania Dwunastu i dał ich życiu nowy cel i nowy sens – do Jezusa Chrystusa, który umarł za nas i zmarł twychwstał dla nas...

ks. Tomasz Pieczko

Modlitwa

Boże wieczny, Ty, który znasz to, co jest ukryte
I to, co jest odkryte,
Przed Tobą Twój lud wyznaje swoją twardość serca
I egoizm swojego ciała.

Z miejsca na wysokościach, tam gdzie Ty przebywasz,
Błogosław tych mężczyzn i te kobiety.
Niech Twoje ucho usłyszy ich modlitwy.
Uczyn ich silnymi Twoją siłą
I broń ich przed skłonnościami, które ich oddalają od Ciebie.
Chroń ich ciało, chroń ich duszę!

Przymnóż nam wszystkim wiary,
Którą my pokładamy w Tobie, w głębokim szacunku.
Wysłuchaj nas przez Twojego Syna Jedyne, który sławi,
Podobnie jak Duch Święty, Twą chwałę i moc,
Teraz i na wieki wieków. Amen!

Tekst z tzw. Tradycja apostołska, 7 (księgi - rytuału liturgicznego, przypisywanego teologowi

i męczennikowi - Hipolitowi Rzymskiemu, ur. 170 - +235). Tł. Ks. Tomasz Pieczko

a potem obwieszcza to Piotrowi, podczas gdy Jakub i Jan są całkowicie nieobecni.

Co można wynieść z tego? Ewangelie nie są pisane przez dziennikarzy, czy historyków, którzy szukali jak największej dokładności w opisywaniu wydarzeń.

Są one przede wszystkim księgami katechetycznymi. Nie ma wątpliwości, że w sferze historycznej Jezus wybrał sobie dwunastu najbliższych uczniów, których wezwał do podążania za Nim.

Ale tutaj Łukasz interesuje się przede wszystkim Szymonem, Jakubem i Janem, którzy później będą traktowani jako kolumny pierwotnego Kościoła.

Łukasz ma już w głowie ich rolę, jak opisze to w Dziejach Apostolskich, gdy Jakub umrze jako męczennik, jak Piotr i Jan są razem w pewności i nakładaniu rąk. Krótka: aby dobrze interpretować to opowiadanie należy uplasować się po Passze, w kontekście wspólnoty chrześcijańskiej.

Jezus mówi, aby się nie bać, co jest rodzajem zachęty: miej wiarę! Ponieważ strach i wiara są sobie przeciwstawne: ktoś, kto jest przeniknięty strachem, ma brak ufności, a zatem brakuje mu wiary. Zaufać w życiu oznacza zatrzymanie strachu. Dla Jezusa misja, którą stara się powierzyć uczniom, zakłada eliminację strachu i dużą wiarę w jej sens i możliwość realizacji.

Słowo końcowe Jezusa rozświetla całe opowiadanie: połów ilustruje symbolicznie misję, którą Jezus powierza Piotrowi i uczniom, a misja ta będzie owocna, tak jak finał tego opowiadania (nadmierzony udany połów).

Oczywiście, nie ma powodu nadużywać wyobrażenia zaczerpniętego z opowiadania: ludzie, którzy przyjmą głoszenie Dwunastu nie będą rybami schwytanymi do sieci, tymi, których „złapano”.

Akcent jest bardziej położony na aktywność, która daje wspaniałe rezultaty, jak gdzie indziej będzie użyty obraz siewu lub drzewa przynoszącego owoce.

Jak treść głoszenia Jezusa jest Dobrą Nowiną, która daje nadzieję i podnosi ludzi z uniżenia, tak opowiadanie zwiastuje tę masę ludzką, która odnajdzie w głoszeniu uczniów (które jest kontynuacją nakazu Jezusowego) uzdrowienie.

(11) A wyciągnąwszy łódzie na ląd, opuścili wszystko i poszli za nim.

Łukasz daje tutaj charakterystykę ucznia, który stanowił będzie część grupy Dwunastu: będzie on musiał pozostawić swoje zajęcia i podążać fizycznie za Jezusem, Jego drogą.

, nie była w stanie brać aktywnego udziału w chórze, jej miejsce zajęły córki Lida i Olga. Do ostatnich dni, dokąd tylko starczyło sił, Olga poświęcała czas temu chórowi, a także uczestniczyła we wszystkich wydarzeniach zboru. To jej dzieci, którym przekazała umiłowanie Kościoła, są dziś aktywnymi członkami Zboru ewangelicko – reformowanego w Zelowie.

Życie Olgi dobiegło końca w wieku 76 lat. Znajomi Olgi, którzy przyjechali z Łodzi i uczestniczyli w jej ostatniej ziemskiej drodze stwierdzili: „To Ola najbardziej radośnie ze wszystkich nas witała, kiedy tylko nas dostrzegła w Zelowie. Dziś z pochyloną głową towarzyszymy jej w tej ostatniej drodze. Jesteśmy wdzięczny za radość, z którą nas witała”.

Taką też będziemy ją pamiętali.

WYJAZD MŁODZIEŻY DO KARPACZA

W dniach 19-22 lutego odbył się wyjazd młodzieży z pastorem do Karpacza, z zakwaterowaniem w hotelu „Jagoda” (w centrum Karpacza, blisko deptaka turystycznego miasta).

Pojechaliśmy dwoma samochodami: busem prowadzonym przez pastora (tu nasze podziękowania dla Pana Sławomira Tokarczyka, który pożyczył nam busa i to za darmo!) oraz prywatnym samochodem naszego studenta teologii. Grupa liczyła 13 osób.

Poza atrakcjami typu: marsz po górach, w Szklarskiej Porębie na raketach śnieżnych (z instruktorem, po uprzednim treningu), kręgle i bilard, każdego wieczoru młodzież uczestniczyła w zajęciach biblijnych prowadzonych przez pastora, a raz także przez naszego studenta teologii – Michała Koktysza, który był z nami przez czas pobytu. Każdego wieczoru miała miejsce także projekcja filmu, z wprowadzeniem, po którym odbywała się –często długa – dyskusja o poruszanych w filmie problemach.

Przewidzieliśmy więcej atrakcji, w tym np. narty biegowe, czy zjazdy na sankach, ale totalny brak zimy uniemożliwił nam realizację planów.

Nabożeństwo niedzielne w kościele Wang było dla nas tym miłsze, że będąc tam już po raz kolejny, jako goście z Zelowa byliśmy serdecznie przyjęci i pozdrowiani.

OGÓLNE ZGROMADZENIE ZBORU

W dniu 12 marca w sali zborowej na Plebani odbyło się Ogólne Zgromadzenie Zboru. W tym roku w Zgromadzeniu uczestniczyło ponad 40 osób. Zgromadzeniu przewodniczył Pan Mikołaj Pejga. Bardzo dziękujemy także osobom, które podjęły trud pracy w Komisji Skrutacyjnej (Paniom Darii Wolnej, Iwone Kimmer i Annie Matejka) i Komisji Uchwał i Wniosków (Paniom Bożenie Prajzendanc i Renacie Pieczko).

Należy podziwiać (i dziękować za) zaangażowanie i odpowiedzialność wszystkich uczestniczących w Zgromadzeniu, gdyż wszyscy dzielnie pracowali intensywnie przez 5 godzin, od godz. 16.00 do 21.00. A tematów i problemów do rozstrzygnięcia było naprawdę sporo. Poza zwykłym przyjęciem sprawozdań z pracy Kolegium Kościelnego, pastora zboru, działalności finansowej parafii i przedszkola... był to także moment wyborów Prezesa Kolegium Kościelnego, członków Kolegium Kościelnego, Komisji Rewizyjnej, Delegatów na Synod i kandydatów do różnych gremiów kościelnych.

Prezesem Kolegium Kościelnego został wybrany Pan Mirosław Prajzendanc, a członkami Kolegium:

Pan Janusz Gryger,
Pan Karol Gwiazdowski,
Pani Beata Jersak,
Pan Henryk Kimmer,
Pan Henryk Matys,
Pan Karol Pospiszył,
Pani Wiera Pospiszył.

(9) Albowiem zdumienie ogarnęło jego i wszystkich, którzy z nim byli, z powodu połowu ryb, które zagarnęli.

Zdumienie, które jest jednocześnie osłupieniem lub przestraczem. Trudno jest odnaleźć właściwy termin dla emocji, które towarzyszyły temu wydarzeniu..., ponieważ niewielu byłoby tych, którzy mogliby dać świadectwo takiemu wydarzeniu. Chodzi tu o doświadczenie znajdowania się wobec siły, która nas przerasta, wobec niezwykłego wydarzenia, które wymyka się naszej kontroli i naszemu rozumieniu.

Biblia mówi czasem o bojaźni religijnej w kontekście Boga Wszchemocnego, który może wstrząsnąć podstawami ziemi. We współczesnym kontekście, gdzie akcent jest stawiany na poszukiwanie sensu, właściwym wydaje się użycie słów zakłopotanie, niepewność, dla opisanie tych uczuć bycia wobec wydarzenia, które umyka naszemu rozumieniu rzeczy i zdąża ku tajemnicy.

Dla Łukasza reakcja audytorium jest sposobem wyrażenia tego spotkania człowieka z tajemnicą Bożą.

Nie chodzi o jakąś znaną rzeczywistość, ponieważ nie tylko jest ona niezwykłą, ale mamy tu konfrontację dwóch rzeczywistości całkowicie różnych. Mamy tutaj być może kryterium, aby osądzić autentyczność doświadczenia religijnego: doświadczenie prawdziwie religijne wstrząsa naszymi schematami i naszymi wyobrażeniami, stąd uczucia zdumienia, zakłopotania, niepewności; takie prawdziwe doświadczenie otwiera nas na nowy i większy wymiar doznania i poznania.

(10) Także i Jakuba, i Jana, synów Zebedeusza, którzy byli towarzyszami Szymona. Wtedy Jezus rzekł do Szymona: Nie bój się, od tej pory ludzi łowić będziesz.

Pośród towarzyszy Szymona Jezus identyfikuje dwóch synów Zebedeusza, Jakuba i Jana. To po raz pierwszy w tej Ewangelii nazywa ich po imieniu. Można teraz zrozumieć intencję Łukasza: uczynienie z tego opowiadania wezwania do stania się uczniem, a szczególnie do utworzenia grupy tych najbliższych wezwanych - Dwunastu.

Łukasz i jego tekst opowiadania różni się od Marka i Mateusza, gdzie nie ma cudownego połowu, a jedynie wezwanie Jezusa, na brzegu jeziora, skierowane najpierw do Piotra i Andrzeja, jego brata, a następnie do Jakuba i Jana, synów Zebedeusza.

W sposób dziwny Łukasz pomija Andrzeja w - opisywanym przez siebie - wezwaniu do bycia uczniem i jego imię (Andrzeja) ukazuje się dopiero na liście ogólnej Dwunastu w rozdziale 6.

Porządek Ewangelii Jana jest także odmienny, ponieważ to najpierw Andrzej odkrywa Jezusa,

Można łatwo zrozumieć, że wzmianka o sieciach, które były bliskie porwaniu się, stara się dać nie tyle więcej detali wizualnych tego, co się stało, a raczej wesprzeć stwierdzenie, że chodzi tu o połów prawdziwie nadzwyczajny.

Jest bezużytecznym poszukiwanie racjonalnych tłumaczeń. Oczywiście, nadzwyczajny połów może zawsze następować po bezowocnej nocy pracy. Ale mamy przed sobą tekst Łukasza, a intencją Łukasza jest w sposób jasny wytworzyć więź między tym znakomitym połowem i głoszeniem Jezusa; nie jest on zainteresowany rolą dziennikarza, który ogranicza się do zrelacjonowania sceny połowu w Galilei, ok. roku 27 r. n.e.

Przede wszystkim sam Łukasz nie był przy tym obecny, a po drugie, jak sam mówi o tym we wstępie do swojej Ewangelii, pisze on z celem katechetycznym.

To, co Łukasz mówi to, że: ta scena cudownego połowu jest ilustracją sukcesu głoszenia Jezusa!

(7) Skinęli więc na towarzyszy w drugiej łodzi, aby im przyszli z pomocą, i przybyli, i napelnili obie łodzie, tak iż się zanurzały.

W sposób pośredni werwet ten stwierdza, że to tylko grupa z Jezusem miała tak pełne sieci, a nie byli to wszyscy z tego miejsca, ponieważ mowa jest o wezwaniu do pomocy tych, którzy byli w pobliżu, a nie stanowili bezpośredniego towarzystwa Jezusa.

Wzmianka o zanurzaniu się łodzi, typowa dla opowiadań w których pewne elementy są przesadzone, ma za cel położenie nacisku na nadzwyczajny charakter połowu.

(8) Widząc to Szymon Piotr przypadł do kolan Jezusa, mówiąc: Odejdź ode mnie, Panie, bom jest człowiek grzeszny.

Znajdujemy się na 5-ym i ostatnim etapie opowiadania o cudzie: reakcji audytorium. Tutaj, audytorium jest spersonifikowane przez Szymona. Wszystko, co Szymon robi i mówi sytuuje się w świecie wiary: a. najpierw fakt użycia terminu „Pan” dla określenia Jezusa; terminu, który będzie stanowił część słownika pierwszych chrześcijan, b. gestu rzucenia się na kolana, który podkreśla stawanie przed istotą wyższą lub przed bóstwem i wyraża formę czci i pobożności, c. wreszcie: nie można się uznać za grzesznika, jak tylko przed Bogiem i taki fakt uznania się za grzesznika wyraża nieskończony dystans, który dzieli człowieka od Boga.

Krótko: Szymon wyraża sens, który Łukasz chce dać temu opowiadaniu: nie jesteśmy tutaj przed jakimś przypadkiem, ale przed działaniem nieskończonej tajemnicy, którą jest Bóg, a którego Jezus jest rzecznikiem.

Ogólne Zgromadzenie Zboru podjęło także następujące uchwały:

1. Ogólne Zgromadzenie

Zboru upoważnia Kolegium Kościelne do wystąpienia do Synodu KER o dofinansowanie zgodnie z kosztorysem przeprowadzenia generalnego remontu dachu Domu Zborowego oraz wykonania niezbędnych prac w Domu Zborowym w oparciu o wykonaną ekspertyzę p.-poż.

2. Ogólne Zgromadzenie Zboru Parafii Ewangelicko – Reformowanej w Zelowie ustala, że wysokość opłat za plac cmentarny na 20 lat dla osób, które miały uregulowane składki w Parafii Ewangelicko – Reformowanej w Zelowie w zależności od sektora

wynosi odpowiednio 300, 250 i 200 złotych. Opłata za plac dla pozostałych osób wynosi trzykrotność stawki podstawowej tj. odpowiednio 900, 750, 600 złotych. Przedłużenie dzierżawy odbywa się na tych samych zasadach. Opłata pokładna wynosi 100 złotych. Wynajęcie kościoła na nabożeństwo żałobne dla osób, które opłacały składki kościelne w Para-

fii Ewangelicko – Reformowanej w Zelowie, wynosi 180 złotych, dla pozostałych osób trzykrotność tej kwoty, tj. 540 złotych.

3. Ogólne Zgromadzenie Zboru Parafii Ewangelicko – Reformowanej w Zelowie ustala, że w okresie zimowym, tj. od pierwszej niedzieli stycznia do końca marca, nabożeństwa (za wyjątkiem świąt, szczególnych okoliczności czy pogrzebów) będą odbywały się na Plebanii.

4. Ogólne Zgromadzenie Zboru akceptuje zmiany w statucie Przedszkola Edukacyjnego, polegające na zwiększeniu liczby dzieci w przedszkolu do 88.

Uzupełnieniem wyborów dokonanych przez Ogólne Zgromadzenie Zboru był wybór dokonany 14 marca, tym razem przez Kolegium Kościelne (podczas pierwszego spotkania w „nowym składzie”) jego wiceprezesa, którym został ponownie Pan Henryk Matys.

WPROWADZENIE W URZĄD

13 marca, podczas nabożeństwa niedzielnego, zostali wprowadzeni w urząd nowo wybrani:

Prezes Kolegium Kościelnego: Pan Mirosław Prajzencanc

Członkowie Kolegium Kościelnego oraz członkowie Komisji Rewizyjnej: Pani Wiera Boćkiewicz, Pan Tomasz Lewandowski, Pan Jarosław Pospiszył i Pani Janina Sadzińska (przewodnicząca Komisji).

- Opieka pielęgniarki/ratownika medycznego;
- Korzystanie z atrakcji dostępnych na terenie HOW:
  - boisk sportowych,
  - sprzętu sportowego,
  - rowerów,
  - sprzętu audio-wizualnego,
  - altanek, strzech, namiotów programowych,
  - geocachingu - nowoczesnej metoda podchodów
  - ścianki wspinaczkowej (należy doliczyć koszt instruktora ze sprzętem - do ustalenia indywidualnie).

Uwaga istotna dla jasności wydatków: kierownik (komendant obozu) i odpowiedzialni wychowawcy nie oczekują wynagrodzenia za ich pracę podczas obozu.

Rodzice dzieci, chcących wziąć udział w obozie, proszeni są o kontakt pod nr tel.

791040503

lub na adres mailowy:

per@zelandia.pl

Zdecydowani wpłacą zaliczkę w wysokości 200 zł lub całą kwotę (680zł) na konto Parafii Ewangelicko- Reformowanej

w Zelowie:

40 8965 1018 2002 0070 0144 0001

z dopiskiem: *obóz RR – zaliczka/opłata całościowa – imię i nazwisko dziecka.*

Przyjmijcie nasze serdeczne pozdrowienia

Ks. Tomasz Pieczko

i instruktorzy Royal Rangers

- lub listownie na adres:

Parafia Ewangelicko-Reformowana 97-425 Żelów ul. Sienkiewicza 14.

Zaliczkę wpłacamy na konto Parafii Ewangelicko-Reformowanej w Żelowie lub w kancelarii parafialnej.

Konto Parafii: **40 8965 1018 2002 0070 0144 0001** Bank Spółdzielczy o/Żelów,

w tytule: „Kolonie imię i nazwisko dziecka” .

ZAPROSZENIE NA OBÓZ ROYAL RANGERS

Drodzy Przyjaciele,

W dniach od 27 lipca do 03 sierpnia 2016 r. planujemy przeprowadzenie obozu dla skautów – Rangerów, spotykających się przy naszej parafii Ewangelicko – Reformowanej w Żelowie. Na obóz ten chcielibyśmy także zaprosić Wasze dzieci, w wieku 10-15 lat, nawet jeśli nie miały dotąd kontaktu z żadnym ruchem harcerskim.

Obóz będzie miał miejsce w Harcerskim Ośrodku Wypoczynkowym (HOW) w Smerzynie (woj.kujawsko-pomorskie, powiat żniński, gmina Łabiszyn - <http://www.howsmerzyn.pl/osrodek.html>). Jest to ten sam ośrodek, w którym odbył się już nasz obóz w 2015 r. HOW jest ośrodkiem usytuowanym w pobliżu niewielkiego jeziora, w lesie, w ładnej okolicy.

Przewidywany koszt obozu, to 680 zł/os. (dodatkowo - przewidujemy prośbę o dofinansowanie ze strony naszego Kościoła).

W ww. kwocie wymienionej znajdują się:

- Część kosztów dojazdu i 1-2 wycieczki w trakcie;
- Koszt ubezpieczenia uczestników;
- Zakwaterowanie w tzw. Domu Harcerza A lub B (6 pokoi 3-osobowych, 2 pokoje dla kadry) i pełne wyżywienie (śniadania, obiad-dwa dania, podwieczorek, kolacja);

**Życzymy im wszystkim błogosławieństwa Bożego podczas
4 lat ich posługi w naszym zborze.**

KONFERENCJA W HOLANDII

19 marca ks. Tomasz Pieczko, w Holandii, podczas swojej konferencji, zaprezentował zelowski zbor (jego zaangażowanie i kierunki pracy) podczas dorocznego spotkania organizowanego przez holenderską fundację reformowaną In de Rechte Straat. Ponad 130 uczestników spotkania było żywo zainteresowanych naszym zбором i obiecało wspierać w modlitwie podejmowane przez nas prace.

WAŻNE, ZAPRASZAMY!

Modlitwa za chorych.

Mamy szczególną, regularną okazję modlenia się za osoby chore, i to w kaplicy szpitala w Bełchatowie. Dwa razy w miesiącu ks. Tomasz Pieczko prowadzi nabożeństwa ze szczególną modlitwą za chorych.

Kwietniowe nabożeństwa w szpitalu bełchatowskim odbędą się we wtorki 5 i 19 kwietnia, o godz. 18.00 (w kaplicy szpitalnej w Bełchatowie).

Ewangelickie Duszpasterstwo Chorych Szpitala Wojewódzkiego w Bełchatowie

Nabożeństwa w kaplicy szpitalnej, ze szczególną
Modlitwą za chorych, **w 1 i 3 wtorek miesiąca,
O godz. 18⁰⁰**

Pastor jest do dyspozycji osób chcących spotkać się, porozmawiać:

- w 1 i 3 wtorek miesiąca, w kaplicy szpitalnej,
od godz. 17¹⁵ do 18⁰⁰
- oraz na indywidualne wezwanie telefoniczne

Kontakt:

Ks. Tomasz Pieczko
tel: +48/791-040-503

„Czym jest Ewangelicyzm Reformowany”...

Spotkania „Czym jest Ewangelicyzm Reformowany”, będą miały miejsce w piątki 8 i 22 kwietnia, o godz. 19.00 (na sali Plebanii w Zelowie).

Zapraszamy wszystkich, którym bliskie są zasady wiary naszego Kościoła, a chcieliby je sobie przypomnieć, uporządkować, a może usłyszeć o nich po raz pierwszy.

ZAPROSZENIE NA KOLONIE LETNIE

Drodzy rodzice,

Parafia w Zelowie i Konsystorz Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w RP zapraszają dzieci w wieku 6-12 lat do wzięcia udziału w koloniach-kursie katechetycznym, które odbędą się w dniach :

15.07 – 24.07.2016 r. w Zelowie.

Przyjazd uczestników

- piątek, 15.07, po południu;
- niedziela, 24.07, powrót (odbiór dzieci) wczesnym popołudniem.

W programie przewidujemy:

- udział w półkoloniach, które są częścią Tygodnia Ewangelizacyjnego,
- dwie/trzy wycieczki fakultatywne z atrakcjami,
- oraz dużo dobrej zabawy pod okiem wykwalifikowanej kadry.

Naszym pragnieniem jest, aby dzieci mogły przeżyć czas nie tylko ukierunkowany na wypoczynek, ale miały także okazję pogłębić ich formację chrześcijańską, w sprzyjających temu warunkach.

